

20

Hoe weet ik wat Mega Toby me vertelt?

P. Vandebriel

Inhoud

1. Inleiding
2. Mega Toby's? Die winnen altijd!
3. Wat is luisteren naar kinderen en jongeren?
 - 3.1. Ons referentiekader is niet het zijne
 - 3.2. Een verklarend woordenboek
 - 3.3. Laat de frisse wind maar binnen waaien
4. Over zekerheden en onzekerheden
5. Soep koken...
6. Ruis in het verhaal?
7. De kern
8. Tot slot

Abstract

Willen we komen tot een stevige participatie van kinderen in het uittekenen van hun eigen zorgtraject dan moeten we stoppen met in hun plaats te denken. Dan moeten we gebruik maken van het verhaal dat kinderen zelf vertellen. Maar de signalen ontcijferen en de échte boodschap eruit filteren is geen makkelijke opdracht. Goede communicatie begint met te begrijpen dat er meer is dan de woorden die worden uitgesproken of de signalen die de boodschap moeten ondersteunen. Er zal echt naar het kind geluister moeten worden. Dit betekent oa. écht open staan voor hen; begrijpen vanuit welk referentiekader ze iets brengen; moeite doen om hun uitgesproken taal te begrijpen en ervoor zorgen dat zij onze vraag goed verstaan.

Luisteren naar kinderen betekent dat we hen spreekrecht geven, wat niet hetzelfde is als beslissingsrecht. Er zijn grenzen nodig om ook de mening van anderen te respecteren en ruimte te geven. Luisteren naar kinderen en dus rekening houden met hen kan maar wanneer we zelf de regie in handen houden.

Een gesprekspartner moet ook worden vertrouwd vooraleer hij de eerlijke mening van het kind mag aanhoren. Wil de gesprekspartner daarnaast ook een antwoord kunnen formuleren en dus aan de ander laten horen wat zijn mening is dan moet hij daar zelf alvast zijn achter gekomen en introspectie is sowieso geen eenvoudige opdracht.